

RECHTSPRAAK

Brasserie Monopole/werknemer

Werkgever draagt bewijslast van afspraak dat werknemer restant vakantie- en verlofdagen opneemt bij einde dienstverband.

Werknemer is op 11 augustus 2008 als medewerker bediening in dienst getreden bij Monopole. De arbeidsovereenkomst is op 11 februari 2011 van rechtswege geëindigd. Over 2010 resteerde voor werknemer een saldo van 114 opgebouwde maar in dat jaar niet genoten of betaalde over- en verlofuren (bestaande uit 69 overuren en 6 verlofdagen). Nadat hem was bericht dat de arbeidsovereenkomst niet zou worden verlengd, heeft werknemer geen arbeid meer verricht (van 23 januari 2011 tot en met 10 februari 2011). Volgens werknemer is hij vrijgesteld. Volgens Monopole heeft werknemer bewust zijn openstaande verlofuren opgenomen en was dat ook de afspraak. Monopole heeft bij de eindafrekening de openstaande uren verrekend met de 'tekorten' over de resterende contractsduur. Werknemer vordert betaling van de uren.

Het hof oordeelt als volgt. Het uit het wettelijk systeem volgende uitgangspunt dat een aanspraak op vakantie bij het einde van de arbeidsovereenkomst wordt omgezet in een uitkering in geld, staat er naar het oordeel van het hof in beginsel niet aan in de weg dat een werkgever en een werknemer met het oog op het naderende einde van de arbeidsovereenkomst in afwijking van dat uitgangspunt – al dan niet mondeling – een overeenkomst sluiten waarin de werkgever en de werknemer afspreken dat de werknemer vakantie opneemt gedurende de resterende looptijd van de arbeidsovereenkomst. Nu de vakantie in dat geval in overleg met de werknemer is vastgesteld, moet deze geacht worden tijdig te zijn vastgesteld en is van een afwijking van de wettelijke regeling ten nadele van de werknemer geen sprake (art. 7:638 jo. 7:641 BW). Nu Monopole een bevrijdend verweer voert, draagt zij de bewijslast ter zake. Het hof oordeelt evenwel dat Monopole in dit bewijs is geslaagd (na het horen van diverse werknemers van Monopole).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 10-06-2014

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2014:1723

Zaaknummer: HD 200.106.112/01

Rechters: C.M. Aarts, M.G.W.M. Stienissen en M. van Ham

Advocaten: A.L. van den Bergh en E.H.J. van der Heijden

Wetsartikelen: 7:638 BW, 7:641 BW en 150 Rv